

българи. Тази година на 17 септемврий изъ всички по-го-
лѣми градове на България се уреди поменъ за тоя покой-
никъ. Какво е заслужилъ за народа си и на страната си
тоя българинъ, та и 50 години следъ смъртъта му всички
българи му отдаватъ такава голѣма почитъ?

Захари Стояновъ се родилъ въ едно планинско село и
билъ овчарче. Родителитѣ му се преселили отъ Стара-пла-
нина въ равна Добруджа. И тамъ Захари продължавалъ
да пасе овцетѣ до 17 годишната си възраст. Не билъ хо-
дилъ на училище и не знаелъ ни да чете, ни да пише.
А билъ много любознателенъ. Затова се заловилъ и самъ
се училъ на четмо и писмо, като питалъ и му помагали
негови грамотни другари. Когато се научилъ, не оставалъ
непрочетена никаква книга, която му попаднела въ ржцетѣ.

Макаръ и доста възрастенъ вече, напустналъ стадото
и отишелъ да се учи въ Варна за шивачъ. Отъ тамъ се пре-
мѣстилъ въ Русе, гдето много често посещавалъ читалището.
Въ него се събирали най-буднитѣ българи отъ града.
Той се запозналъ съ тѣхъ, а после влѣзълъ и въ мѣстния
таенъ комитетъ, който работѣлъ за освобождението на
България. Турцитѣ почнали да следятъ младия момъкъ и,
за да се избави отъ тѣхъ, той избѣгалъ въ Тракия. Тамъ
прекаралъ 3 години като простъ работникъ по започна-
тата желѣзопѣтна линия. И презъ всичкото това време
се интересувалъ отъ борбитѣ за освобождението на Бъл-
гария.

Когато се научилъ, че въ Стара-Загора се готви въз-
стание, веднага отишелъ тамъ. Но планътъ за борбата
билъ разкритъ, и заговорницитѣ се спасили съ бѣгство.
Захари Стояновъ забѣгналъ къмъ Родопитѣ. Не следъ мно-
го започналъ да основава тайни комитети въ тоя край.
По-после се прехвърлилъ въ Панагюрище при голѣмия
бунтовникъ — Бенковски и постѣпилъ въ неговата **хвър-
ковата чета**. Захари взелъ участие въ голѣмото Април-
ско възстание и следъ пропадането му билъ заловенъ и
хвърленъ въ затвора. Тамъ го сварило освобождението на
България.

Пустнатъ на свобода, той почналъ да списва вестникъ
въ гр. Русе. После се прехвърлилъ въ Пловдивъ и зара-